

[Flødelius.]

saa ogsaa sige, at der er adskillige, der vil mene, at der nu er ofret Virak nok paa den. Jeg ved ogsaa, der er adskillige Friheds-kæmpere, som gerne vil bede sig fritaget for denne Virak, idet de selv siger: der er ingen Grund til den Hyldest, vi har jo kun gjort vor Skyldighed over for vort Land, vi har kun fulgt de Følelser, vi nærede for vort Fædreland. Jeg frygter, at i Løbet af et Par Aar eller et Aars Tid, ja, maaske ikke engang saa længe, naar Sindene er faldet noget til Ro, vil adskillige af de Mennesker, der nu kræver al Landsens Ulykke over mange af vore Landsmænd, finde, at nu er der straffet nok, ja, maaske vil de endog fortryde, at man var kommet saa langt ud.

Jeg har naturligvis ikke den fjerneste Medlidenhed med Forbryderne, med dem, der har forbrudt sig mod vort Land, men jeg har Medlidenhed med os selv, Medlidenhed med det danske Folk. Jeg har ogsaa Medlidenhed med dem, der *maaske* er — nej, jeg kan godt sige dem, der er kommet ind paa en Bane, som de slet ikke vilde være kommet ind paa, hvis de havde haft Forstaaelsen af, hvorledes det vilde gaa med Udviklingen. Jeg hørte i Gaar om en Dreng — 17 Aar var han, da han traadte i tysk Tjeneste, nu er han blevet et Aars Tid eller to ældre —, som er blevet idømt 4 Aars Fængsel. Jeg ved ikke, høje Landsting, om en saadan Dom ikke kan vække til Eftertanke?

Jeg er altsaa bange for, at vi kommer til ved den Stemning, der har hersket, at gøre adskillige Uret, og det er ikke Udtryk for dansk Sindelag. Dansk Sindelag er saaledes, at vi altid hellere har villet lade 10 løbe, som var skyldige i noget, end at straffe een uskyldig. Dette Sindelag, dette Træk i Folkekarakteren har jeg været stolt af. Lad dem nu bare raabe — det er de mest blodtørstige —, at det er blødsøden Tale. Det vil jeg tilbagevise, det har ikke noget med Blødsødenhed at gøre at være overbærende. Jeg synes, Skjoldborg har givet den bedste Karakteristik af dansk Folkekarakter ved et Foredrag, hvor jeg hørte ham sige: „Den danske Folkekarakter er som det danske Landskab: blød, rund og smilende.“ Jeg synes, det er en smuk Karakteristik, og jeg har som sagt været stolt af at høre til dette Folk. Jeg har, og det ved jeg, de ærede Medlemmer af dette Ting ogsaa har, lært fra jeg var Barn, at vi skulde ikke hade, det var noget stygt. Jeg tror, at Folkekarakteren i Danmark i Almindelighed har taget Skade i disse Aar; det er beklageligt, om end det er forstaa-

ligt. Men skulde vi saa ikke se at finde tilbage til os selv, bekæmpe den sygelige, udanske Mentalitet.

Jeg ved godt, at jeg nu udsætter mig for at blive misforstaaet, naar jeg siger, at vi skal bekæmpe Hadet, ikke alene indtil, men ogsaa udtil og arbejde paa Forstaaelse Folkene imellem. Er der nogen i denne Sal, der tror, at vi kan undvære det store, dygtige tyske Folk, tror nogen, at det danske Landbrug vil kunne undvære det? Tror man, vor Fiskerbefolkning vil kunne undvære det? Vi forstaar ikke den tyske Mentalitet, det er een Side af Sagen. Jeg har ikke Nazitilbøjeligheder, tværtimod, jeg hader Systemet, men jeg hader ikke Menneskene. Jeg har selv levet i Tyskland som ungt Menneske og haft gode Aar der. Hvor mange Tusinde Danske er ikke hvert eneste Aar taget paa Udflugt til Tyskland ikke alene for at beundre Tysklands Natur, men fordi de befandt sig godt i Tyskland. De beundrede paa mange Omraader det tyske Folkeliv. Jeg haaber, det igen maa blive saaledes, som det var tidligere, at vore unge kan drage sydpaa og lære noget.....

Formanden: Jeg henstiller, at den ærede Taler holder sig i noget højere Grad til det Lovforslag, som er til Behandling.

Flødelius: Jeg haaber som sagt at vore Unge kan komme ud at lære noget.

Jeg vil tilføje, at vi ikke kan lade os diktere af en vis Fanatikerkreds, vi kan ikke lade denne Kreds fordømme vore Dommere og Rigsdagsmænd, saaledes som vi har været Vidne til det i de senere Maaned. Jeg har hørt, hvorledes man fra en vis Side stærkt har kritiseret et Par ærede Medlemmer af dette Ting, Fru Ingeborg Hansen og Hr. Rytter, for ikke at tale om Folketingsmand Hartvig Frisch, som vi ved ikke nærer nogen Sympati for Nazismen. Jeg dømmes naturligvis ikke Frihedsbevægelsen, jeg dømmes de Vildskud, som den har sat. Man kan ikke dømmes Kirken, fordi der, som vi har oplevet i den senere Tid, er Præster, som er Bedragere. Jeg indrømmer netop, som den højtærede Minister sagde, at Frihedsbevægelsen ved Udarbejdelsen af disse Navnelister har arbejdet under vanskelige Forhold. Derfor skal der ikke lyde nogen Bebrejdelse mod dem, fordi de, efter min Mening, har traadt ved Siden af, og er kommet til at internere Folk, som ikke burde være taget.

Da jeg ikke finder det nødvendigt at komme nærmere ind paa Lovforslaget